

så ved andenbehandlingen den 17. juni 1992, sp. 10848, sagde:

»Jeg mener, at det resultat, vi er nået frem til, vil medføre, at vi bevarer havnen som en enhed, der skal drive havnevirksomhed, men herudover som noget nyt også skal foreslå planlægningen af brugen af afhændede havnearealer. Det er også noget nyt, at pengene bliver i havnen.«

»At pengene bliver i havnen«. Det vil sige, at det, regeringen har gjort her med at tage 1,7 mia. kr. ud af havnen, er et brud på den havnelov, som vi fik vedtaget i juni 1992. Vil hr. Jan Petersen ikke være venlig at bekræfte dette?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg tror, jeg vil nøjes med at sige til hr. Per Stig Møller vedrørende Københavns Havn, at der bliver fremsat et lovforslag i dag, og at det også er inspireret af det forslag, som den tidligere trafikminister, omtalte hr. Kaj Ikast, fremsatte. Der er selvfølgelig også tale om forskelle. Men som det blev drøftet i går under de korte bemærkninger, er det jo lidt mere kvalificeret, at vi diskuterer det, når nu alle har haft lejlighed til at studere lovforslaget. Det kommer som bekendt i dag. Der bliver så naturligvis en første behandling, anden behandling og sluttelig en tredje behandling. Så der er en god diskussion foran os her.

Men lad mig blot efterlade det ene synspunkt her, at den måde at omlægge statslige og anvende statslige formuer på jo ikke er fjernt fra en borgerlig tankegang. Vi er jo stadig væk nogen, der – om end det er historie nu – husker, at man jo forgreb sig på Statsanstalten for Livsfor sikring, i øvrigt omtalt også i det retslige responsum, som ligger til grund for regeringens forslag.

Til hr. Henning Grove vil jeg såmænd nøjes med at sige, at Socialdemokratiet altid står bag ved finansministeren. Men jeg forstod, at indlægget jo egentlig mere var rettet til finansministeren. Det var vist ikke mig, der skulle svare på det.

Men jeg kan da godt begive mig ind i den diskussion. Jeg var da også nede og hilse på Nelson Mandela og kan huske, hvem der også var der, om end bidragene til frihedskampen i Sydafrika var begrænsede, ja, at der var et direkte nej, når bevillingerne dengang skulle gives til ANC. Men det er historie, det er jeg enig i, og historien kan jo godt blive en del af den

politiske debat. Men ofte er det jo bedst at føre den som en historisk debat fremfor en politisk debat.

Og så til fru Tove Fergo, og hvad pengene bruges til. Jo, de bruges til bedre sygehuse, de bruges til flere daginstitutionspladser, de bruges til flere og bedre psykiatriske hospitaler, de bruges rent faktisk til det, som fru Tove Fergo efterlyser.

Jeg kunne så spørge fru Tove Fergo: Hvor vil fru Tove Fergo finde de 62 mia. kr. i dagens kommunale, amtskommunale og statslige budgetter? Hvem skal skæres bort? Hvad skal skæres bort?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Den socialdemokratiske ordfører brugte billedet om ønskeseddel og mulighed for at opfylde ønsker; giv noget, folk bliver glade for.

Så er mit spørgsmål til Socialdemokratiet, om der overhovedet er noget i denne her finanslov, som man selv tror på at de ude på ældrecentret sidder og snakker om i dag således: Det var dejligt, det var lige noget til mig. Det har vi også gået og manglet. Det ville vi meget, meget gerne. Det var godt gået.

Tror Socialdemokratiet, at der ude i bistandskontorenes venteværelser er nogen, der siger: Det her, det var noget til os? Endelig var der noget til dem i samfundet, der har haft den ringeste udvikling indkomstmæssigt, arbejdsmæssigt.

Mit spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører er: Når der nu er så god en økonomi, hvorfor er der ikke ét markant socialt løft i denne her finanslov, som de virkelig kan få øje på derude, hvor de må notere sig, at rigdomsudviklingen i øvrigt er gået dem forbi?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu har Dansk Folkeparti jo ikke – meget mod vores vilje i øvrigt – været til finanslovforhandlinger om næste års finanslov. Jeg spurgte hr. Jan Petersen i går under debatten dér om, hvor lang tid den politik, som regeringen og Socialdemokratiet nu havde indledt over for Dansk Folkeparti – altså isolationspolitikken, om at vi jo ikke var stuerene og derfor ikke kunne deltage i forhandlingerne – strækker sig.

Er det sådan, at vi skal forvente, at i den her valgperiode, hvis nu den løber tiden ud, altså til foråret 2002 – der er to finanslovforhandlinger